

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 8
“Research 4.0 Innovation and Development SSRU’s 80th Anniversary”

การศึกษา รูปแบบ ภาษา และเนื้อหาบทกวีนิพนธ์รูปแบบใหม่ของนั้วกลม
(A study of Forms Language and Content in New Poetry by New – kлом)

นางสาวสร้อยดา โตทัพ¹

ดร. สมาน แก้วเรือง²

ดร. ชันวพร เสรีชัยกุล³

¹นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

² มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

³ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์บทกวีนิพนธ์รูปแบบใหม่ของนั้วกลม จากหนังสือบทกวีนิพนธ์จำนวน 2 เล่ม และเครือข่ายสังคมออนไลน์ (ทวิตเตอร์) จำนวน 2,047 บท โดยศึกษาด้านรูปแบบ ภาษา และเนื้อหา

ผลการศึกษาด้านรูปแบบพบว่ากวีสร้างฉันทลักษณ์ขึ้นมาใหม่มี 2 ลักษณะ คือ กวีนิพนธ์รูปแบบอิสระ และกวีนิพนธ์รูปแบบอิสระที่ยังคงสัมผัสระหว่างวรรคแต่ไม่มีตำแหน่งสัมผัสที่แน่นอน กลวิธีการใช้ภาษาพบว่า ด้านการใช้ภาษามีการใช้คำ 5 ประเภทเรียงตามลำดับได้ดังนี้ คือ 1) การใช้คำความหมายตรง 2) การใช้คำภาษาต่างประเทศ 3) การใช้คำที่มีความหมายโดยนัย 4) การใช้คำนามธรรม 5) การใช้คำแสดงอารมณ์ ส่วนการใช้โวหารมี 5 ประเภท คือ 1) โวหารอุปนัย 2) โวหารย้าความย้าคำ 3) โวหารอุปลักษณ์ 4) โวหารปรพากย์ 5) โวหารกระทำคำถาม กวีนิพนธ์รูปแบบใหม่ของนั้วกลมยังสะท้อนเนื้อหาในแนวพาฝันเน้นในเรื่องของความรักที่สื่อความคิดมุมมองทางด้านบวกของความรัก

คำสำคัญ : รูปแบบ , ภาษา , เนื้อหา , กวีนิพนธ์

Abstract

The aim of this research is to analysis new poetry styles of New Glom from 2 poetry books and Twitter in terms of forms, languages, and contents. The number of analysed poetries is 2,047.

The study shows that the poet creates 2 new poetry styles; independent form and semi-independent form which is rhythmical with another phrase or setence but inconstant in positioning. There are 5 language styles, descending with Denotation, Foreign word, Connotation, Intangible word, and Emotive word. 5 figures of speech are used; Innuendo,

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 8
“Research 4.0 Innovation and Development SSRU’s 80th Anniversary”

Identical statment and Repetation, Metaphor, Antithesis, and Interogation. The new poetry styles of New Glom also show dreaming contents about positive thinking with love.

Keywords : Forms , Language , contents , poetry

บทนำ

กวีนิพนธ์เป็นศิลปะทางภาษาที่ใช้ถ้อยคำเป็นสื่อกลางทำให้ผู้อ่านเกิดจินตภาพกระทบความรู้สึกสื่อแนวคิด และถ่ายทอดประสบการณ์ผ่านตัวอักษรที่ถูกคัดสรรอย่างประณีต กวีนิพนธ์ของไทยได้รับอิทธิพลมาจากชาติตะวันตกส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของฉันทลักษณ์ไปจากเดิมรวมถึงภาษาเนื้อหาก็มิได้ถูกกำหนดไว้ดังเช่นแต่ก่อน กวีนิพนธ์รูปแบบใหม่มีการใช้คำน้อยและขึ้นต้นวรรคใหม่ได้ตามจังหวะที่กวีเห็นสมควร แต่อย่างไรก็ตามกวีนิพนธ์รูปแบบใหม่ไม่สามารถจัดอยู่ในร้อยแก้วประเภทความเรียง กล่าวได้ว่ากวีนิพนธ์รูปแบบใหม่เป็นอิสระไม่อาศัยความงามทางฉันทลักษณ์แต่อาศัยความคิดและความสามารถในการเลือกใช้คำของกวี

กวีนิพนธ์รูปแบบใหม่ประเภทหนังสือที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่อย่างแพร่หลายและเป็นที่ยอมรับมากในปัจจุบัน กวีนิพนธ์รูปแบบใหม่ผลงานของ “นิ้วกลม” ได้รับความสนใจจากผู้อ่านเป็นจำนวนมาก สังเกตจากจำนวนครั้งที่พิมพ์ คือ หนังสือกวีนิพนธ์สิ่งที่ยังคงพบระหว่างนั่งเฉยเฉย มีการตีพิมพ์ถึง 24 ครั้ง , หนังสือกาลครั้งหนึ่งทุกสถานที่เคยมีความรัก มีการตีพิมพ์ 13 ครั้ง ลักษณะกวีนิพนธ์ของ “นิ้วกลม” สอดคล้องกับกวีนิพนธ์รูปแบบใหม่ คือไม่มีกรอบฉันทลักษณ์ที่ตายตัว วรรคแต่ละวรรคมีความสั้นกระชับแต่มาด้วยความรู้สึก โดยการใช้คำเปรียบทำให้เห็นภาพชัดเจน ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกศึกษาการใช้รูปแบบ ภาษาและเนื้อหาในกวีนิพนธ์รูปแบบใหม่ของ “นิ้วกลม”

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการใช้รูปแบบในกวีนิพนธ์รูปแบบใหม่ของ “นิ้วกลม”
2. เพื่อศึกษาการใช้ภาษาและเนื้อหาในกวีนิพนธ์รูปแบบใหม่ของ “นิ้วกลม”

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาและรวบรวมข้อมูลเฉพาะด้านรูปแบบ ภาษาและเนื้อหา ในกวีนิพนธ์รูปแบบใหม่ของ “นิ้วกลม” จากหนังสือกวีนิพนธ์สิ่งที่ยังคงพบระหว่างนั่งเฉยเฉย , กาลครั้งหนึ่งทุกสถานที่เคยมีความรักและสื่อสังคมออนไลน์ (ทวิตเตอร์) โดยรวบรวมข้อมูลทางทวิตเตอร์เป็นเวลา 3 ปีตั้งแต่วันที่ 12 กันยายน พ.ศ. 2553 จนถึงวันที่ 16 เมษายน พ.ศ. 2555 เท่านั้น

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 8
“Research 4.0 Innovation and Development SSRU’s 80th Anniversary”

การทบทวนวรรณกรรม

1. ด้านรูปแบบสอดคล้องกับทฤษฎีของนักวิชาการดังนี้
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2541: 491) อธิบายลักษณะทั่วไปของการประพันธ์รูปแบบใหม่ไว้
ดังนี้
 1. มีขนาดสั้นเป็นการสื่อความคิดอารมณ์อย่างใดอย่างหนึ่งมากกว่าการเล่าเรื่อง
 2. ไม่บังคับฉันทลักษณ์ โดยเฉพาะการสัมผัสจำนวนคำซึ่งเป็นลักษณะเด่นในการประพันธ์
 3. มีลักษณะที่แต่งง่ายแม้สร้างรูปแบบฉันทลักษณ์ขึ้นใหม่ก็ได้กำหนดบังคับที่ยุ่งยาก
 4. ใช้คำง่ายไม่นิยมศัพท์ประดิษฐ์ที่อลังการ เป็นภาษาพูดมากกว่าภาษาเขียน
 5. ไม่มีรูปแบบที่แน่นอนตายตัว
 6. เน้นเรื่องการสื่อสารมากกว่าความไพเราะ
2. ด้านการใช้คำสอดคล้องกับทฤษฎีวิชาการดังนี้
ชำนาญ รอดเหตุภัย (2519: 69-79) อธิบายประเภทของคำที่ใช้ในทางประพันธ์ศาสตร์สรุปได้ ดังนี้
 1. คำที่มีความหมายตรง หมายถึง คำที่มีความหมายตรงตามพจนานุกรม
 2. คำที่มีความหมายโดยนัย หมายถึง ความหมายที่แฝงอยู่คือต้องมีบริบทเป็นเครื่องกำกับ
ชวนให้คิด
ไปถึงความหมายอย่างอื่นนอกเหนือจากความหมายโดยตรงตามปกติ
 3. คำแสดงอารมณ์ หมายถึง คำที่เป็นเสียงแสดงอารมณ์สะท้อนใจของมนุษย์
 4. คำนามธรรม หมายถึง คำที่ใช้ความหมายทางความคิด หรือเป็นคำที่รับรู้ความหมายทาง
ประสาท
สัมผัสที่ 6 คือทางใจ
 5. คำภาษาต่างประเทศ เป็นคำที่ปะปนเข้ามาอยู่ในภาษาไทยเป็นเวลานานจนดูเหมือนเป็น
คำไทย
3. ด้านโวหารสอดคล้องกับทฤษฎีนักวิชาการดังนี้
ชำนาญ รอดเหตุภัย (2519: 93-103) อธิบายโวหารภาพพจน์ สรุปได้ดังนี้
 1. โวหารอุปลักษณ์ (Metaphor) หมายถึง การนำชื่อกริยาอาการหรือลักษณะของสิ่งหนึ่งไป
ให้กับอีก
สิ่งหนึ่งเป็นการจูงความคิดไปสู่สิ่งที่คล้ายคลึงกัน
 2. โวหารอุปนัย (Innuendo) หมายถึง กลวิธีทางภาษาที่ไม่ต้องการบอกเรื่องราวโดยตรงแต่
ใช้ภาษา
เป็นนัยๆ ซึ่งผู้ฟังอาจอนุมานรู้ความหมายที่แท้จริงได้
 3. โวหารกระทู้คำถาม (Interrogation) หมายถึง การเขียนกระทู้คำถามที่ต้องการให้เกิด
ความคิด

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 8
 “Research 4.0 Innovation and Development SSRU’s 80th Anniversary”

มีใช่เป็นคำถามที่ต้องการคำตอบ

4. โวหารย้ำความย้ำคำ (Identical statement and Repetition) หมายถึง การกล่าวย้ำความหรือ

ย้ำคำเดิมมากกว่าหนึ่งครั้งในที่ใกล้ๆกัน เพื่อให้มีความหมายหนักแน่นมากยิ่งขึ้น

5. โวหารปรพากย์ (Antitheses) หมายถึง การใช้ข้อความที่ตรงกันข้ามเพื่อให้เกิดความขัดแย้งกัน

ซึ่งจะทำให้เนื้อความเด่นยิ่งขึ้น

4. ด้านเนื้อหาสอดคล้องกับทฤษฎีของนักวิชาการดังนี้

рінฤทัย สัจจพันธุ์ (2526: 147) แบ่งเนื้อหาออกเป็น 2 แบบ คือ

1. แบบพาฝัน คือ ให้ความรู้สึกอารมณ์ส่วนตัวโดยเฉพาะเรื่องความรักสะท้อนประสบการณ์และอารมณ์ช่วงหนึ่งของชีวิต
2. แบบก้าวหน้า คือ ให้ความสำคัญกับผู้อื่นและสังคมรอบตัวเป็นไปเพื่อประโยชน์ของคนส่วนใหญ่ไม่ใช่ส่วนตัว

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ระเบียบวิธีวิจัยใช้การวิจัยแบบพรรณนาวิเคราะห์

2. ขั้นตอนวิจัยดังนี้

- 2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.2 รวบรวมข้อมูล
- 2.3 วิเคราะห์ข้อมูล
- 2.4 นำเสนอข้อมูล
- 2.5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอนดังนี้

3.1 รวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด หลักการ และทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัยการใช้

รูปแบบ ภาษาและเนื้อหาในกวีนิพนธ์รูปแบบใหม่ของ “นิวกลม”

3.2 รวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกวีนิพนธ์รูปแบบใหม่

3.3 เก็บรวบรวมกวีนิพนธ์รูปแบบใหม่ของนิวกลม 2 ประเภท

ผู้วิจัยได้เลือกเก็บข้อมูลจากกวีนิพนธ์ 2 ประเภท ได้แก่ 1) สื่อสิ่งพิมพ์ 2) สื่อเครือข่ายสังคมออนไลน์

ดังนี้

3.3.1 หนังสือกวีนิพนธ์สิ่งตีพิมพ์ระหว่างนึ่งเฉยเฉย

3.3.2 หนังสือกวีนิพนธ์กาลครั้งหนึ่งทุกสถานที่เคยมีความรัก

3.3.3 เครือข่ายสังคมออนไลน์ (ทวิตเตอร์)

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 8
 “Research 4.0 Innovation and Development SSRU’s 80th Anniversary”

3.4 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยศึกษาวิเคราะห์เป็นแบบพรรณนาวิเคราะห์จากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อสังคมออนไลน์ ดังนี้

ก. สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่

1) สิ่งที่ค้นพบระหว่างนั่งเฉยเฉย	จำนวน	548	บท
2) กาลครั้งหนึ่งทุกสถานที่เคยมีความรัก	จำนวน	704	บท

ข. สื่อสังคมออนไลน์ ได้แก่

เครือข่ายสังคมออนไลน์ (ทวิตเตอร์)	จำนวน	795	บท
รวม	จำนวน	2,047	บท

4. ชั้นวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิเคราะห์กวีนิพนธ์รูปแบบใหม่ในประเด็นต่างๆดังนี้

- 4.1.1 มีขนาดสั้น
- 4.1.2 ไม่มีรูปแบบตายตัวไม่บังคับฉันทลักษณ์
- 4.1.3 นิยมใช้สัมผัสทั้งสระและพยัญชนะ
- 4.1.4 นิยมเขียนเป็นวรรคละบรรทัดจำนวนคำในแต่ละวรรคไม่แน่นอน
- 4.1.5 นิยมใช้คำง่าย
- 4.1.6 นิยมการสื่อความหมายโดยนัยการใช้ภาพพจน์และสัญลักษณ์
- 4.1.7 นิยมใช้เครื่องหมายวรรคตอนทางภาษาแบบต่างๆ

4.2 วิเคราะห์เกี่ยวกับการใช้คำของกวีนิพนธ์รูปแบบใหม่

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การใช้คำของ ชำนาญ รอดเหตุภัย (2519: 69-79) ดังนี้

- 4.2.1 คำที่มีความหมายตรง
- 4.2.2 คำที่มีความหมายโดยนัย
- 4.2.3 คำแสดงอารมณ์
- 4.2.4 คำนามธรรม
- 4.2.5 คำภาษาต่างประเทศ

4.3 วิเคราะห์เกี่ยวกับการใช้โวหารภาพพจน์ของกวีนิพนธ์รูปแบบใหม่

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การใช้คำของ ชำนาญ รอดเหตุภัย (2519: 93-103) ดังนี้

- 4.3.1 โวหารอุปลักษณ์
- 4.3.2 โวหารอุปนัย
- 4.3.3 โวหารกระทู้คำถาม
- 4.3.4 โวหารย้ำความย้ำคำ
- 4.3.5 โวหารปรพากย์

5. วิเคราะห์เนื้อหาของกวีนิพนธ์รูปแบบใหม่

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 8
 “Research 4.0 Innovation and Development SSRU’s 80th Anniversary”

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การให้ค่าของ รีนฤทัย สัจจพันธุ์ (2556: 147)

5.1 แนวพาฝัน

5.2 แนวเพื่อชีวิต

6. ขั้นตอนการสรุปผลการวิจัย

หลังจากศึกษาค้นคว้ารูปแบบภาษาและเนื้อหาของกวีนิพนธ์รูปแบบใหม่ประเด็นต่างๆ ดังที่กล่าวมา ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและให้ข้อเสนอแนะโดยใช้วิธีการนำเสนอแบบพรรณนาวิเคราะห์ ผลการวิจัย

ผู้วิจัยศึกษารูปแบบของกวีนิพนธ์รูปแบบใหม่ของ “นั้วกลม” สรุปผลการวิจัยดังนี้

1. การสร้างรูปแบบกวีนิพนธ์รูปแบบใหม่

การสร้างกวีนิพนธ์รูปแบบใหม่ที่พบในการศึกษารูปแบบในกวีนิพนธ์รูปแบบใหม่ของ “นั้วกลม” นั้นผู้วิจัยพบการสร้างรูปแบบของกวีนิพนธ์รูปแบบใหม่ ดังนี้

1.1 มีขนาดสั้น การประพันธ์กวีนิพนธ์รูปแบบใหม่ของ “นั้วกลม” นิยมใช้คำน้อยในแต่ละวรรค อาจจะมีจำนวนเท่ากันหรือไม่เท่ากันก็ได้ บางครั้งอาจจะเรียงจากพยางค์น้อยไปหามากหรือจำนวนพยางค์มากไปหาน้อย ไม่มีกำหนดแน่นอน ดังนี้

ความรัก

ทำให้คน

น่ารัก

(สิ่งที่ค้นพบระหว่างนั่งเฉยเฉย: 12)

จากตัวอย่างข้างต้นวรรคที่หนึ่งมีจำนวน 2 พยางค์ วรรคที่สองมีจำนวน 3 พยางค์ และวรรคที่สามมีจำนวน 2 พยางค์ แบ่งจำนวนพยางค์ออกเป็น 2/3/2

1.2 ไม่มีรูปแบบตายตัว ไม่มีบังคับฉันทลักษณ์ การสร้างคำประพันธ์รูปแบบของ “นั้วกลม” ไม่มีรูปแบบฉันทลักษณ์ที่ตายตัว ไม่จำกัดจำนวนวรรคและจำนวนคำภายในวรรค สัมผัสระหว่างวรรคจะปรากฏตำแหน่งไม่แน่นอน ดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศใช้เวลาเรียนสี่ปี

ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์

อาจต้องลงเรียนตลอดชีวิต

(กาลครั้งหนึ่งทุกสถานที่เคยมีความรัก: 29)

จากตัวอย่างข้างต้นวรรคที่หนึ่งมีจำนวน 14 พยางค์ วรรคที่สองมีจำนวน 7 พยางค์ และวรรคที่สามมีจำนวน 8 พยางค์ แบ่งจำนวนพยางค์ออกเป็น 14/7/8 สังเกตเห็นว่าในแต่ละวรรคมีจำนวนไม่แน่นอนไม่ปรากฏสัมผัสภายในวรรคและสัมผัสระหว่างวรรค

1.3 นิยมใช้ทั้งสัมผัสสระและพยัญชนะ สัมผัสระหว่างวรรคไม่ตายตัวคำที่สัมผัสกันไม่ปรากฏตำแหน่งที่ชัดเจน ในแต่ละบทอาจพบสัมผัสระหว่างวรรคตำแหน่งใดก็ได้ ดังนี้

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 8
 “Research 4.0 Innovation and Development SSRU’s 80th Anniversary”

ผิดหวังกับใครคนหนึ่งซ้ำแล้วซ้ำเล่า
 แปลว่าเขา
 สำคัญกับเราพอสมควร

(กาลครั้งหนึ่งทุกสถานที่เคยมีความรัก: 45)

จากตัวอย่างข้างต้นมีการใช้สัมผัสระหว่างวรรค คือ คำสุดท้ายในวรรคที่หนึ่งสัมผัสกับคำสุดท้ายในวรรคที่สอง คือคำว่า เล่า ,เขา และคำสุดท้ายในวรรคที่สองสัมผัสกับคำที่สี่ในวรรคที่สาม คือคำว่า เขา , เรา

1.4 นิยมเขียนเป็นวรรค วรรคละบรรทัดจำนวนคำในแต่ละวรรคไม่แน่นอนการสร้างกวีนิพนธ์รูปแบบใหม่ของ “นิวกลม” นิยมเขียนวรรคละบรรทัด จำนวนคำในแต่ละวรรคไม่แน่นอน มากหรือน้อยไม่จำกัดชัดเจน รวมถึงหนึ่งบทจะมีกี่วรรคก็ได้ ดังนี้

ไม่มีทางตัน
 มีแต่
 คนที่ไม่ยอมเดินต่อ

(ทวิตเตอร์: 9/12/10)

จากตัวอย่างข้างต้นสามารถแบ่งออกเป็นวรรคที่หนึ่งจำนวน 4 พยางค์ วรรคที่สองจำนวน 2 พยางค์ และวรรคที่สามจำนวน 6 พยางค์จำนวนคำในแต่ละวรรคไม่แน่นอนไม่มีแบบแผนที่ตายตัวการจัดวรรคขึ้นอยู่กับจังหวะของกวี

1.5 นิยมใช้คำง่าย การสร้างกวีนิพนธ์รูปแบบใหม่ของ “นิวกลม” นิยมใช้คำศัพท์ที่ง่ายต่อการเข้าใจ ไม่ปรากฏคำราชาศัพท์ คำศัพท์ยาก หรือคำโบราณ ใช้คำธรรมดาสามัญทั่วไป ภาษาระดับกันเอง รวมถึงการใช้คำสแลงและ คำทับศัพท์ ดังนี้

ไม่ควรฝั่งลูกธนูไว้ในร่างนานเกินไป
 แม้กระทั่งลูกธนู
 ของคิวดิต

(กาลครั้งหนึ่งทุกสถานที่เคยมีความรัก: 102)

จากตัวอย่างข้างต้นมีการแทรกคำทับศัพท์ในบทกวี คำว่า คิวดิต เป็นคำทับศัพท์ที่มาจากภาษาอังกฤษคำว่า Cupid แปลว่า เทพเจ้าแห่งความรัก เป็นเด็กทารกเปลือยกาย มีปีก มีศรและธนู , กามเทพ

1.6 นิยมการสื่อความหมายโดยนัย รูปแบบการสร้างกวีนิพนธ์รูปแบบใหม่มักมีการสื่อความหมายโดยนัย คือ ความหมายของคำหรือข้อความที่เสนอในแง่ผู้อื่นที่ไม่ใช่ความหมายหลักหรือที่รู้จักกันโดยทั่วไป หรือที่เรียกว่าความหมายแฝง ดังนี้

ความรักทำให้คนตาบอด
 ความเกลียด
 ก็เช่นกัน

(สิ่งที่ค้นพบระหว่างนั่งเฉยเฉย: 76)

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 8
 “Research 4.0 Innovation and Development SSRU’s 80th Anniversary”

จากตัวอย่างข้างต้น คำว่า ตาบอด พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 (2556: 490) ให้ความหมายว่า น. ตามืด, ตามองไม่เห็นโดยปริยาย หมายถึง หลงผิดไปชั่วคราวไม่รู้ว่าจะอะไรผิดอะไรถูก จากบทกวีข้างต้นเปรียบเทียบให้เห็นว่าคนเราเมื่อมีความรักมักจะมีมองไม่เห็นสิ่งไหนดีสิ่งไหนชั่ว เช่นเดียวกับความเกลียด เมื่อใครมีความเกลียดชังก็จะมองไม่เห็นความดีของอีกฝ่ายหนึ่งเช่นกัน

1.7 นิยมใช้เครื่องหมายวรรคตอนทางภาษาแบบต่างๆ การสร้างกวีนิพนธ์รูปแบบใหม่ของ “นิวกลม” นิยมใช้เครื่องหมายวรรคตอนทางภาษาเพื่อสื่ออารมณ์ ความรู้สึก และเจตนาให้เห็นภาพที่ชัดเจน ดังนี้

ปล่อยฉันร้องไห้ดังดีกว่า
 ถ้าเธอจะเดินมา
 ปลอบด้วยคำว่า “เรื่องแค่นี้”

(สิ่งที่ค้นพบระหว่างนั่งเฉยเฉย: 41)

จากตัวอย่างดังกล่าวเป็นการใช้เครื่องหมาย ัญประกาศ “_____” หรือเครื่องหมายคำพูด เป็นการแสดงให้เห็นว่าเป็นคำพูดที่ต้องการเน้นให้เห็นความหมายของคำ รวมถึงช่วยสื่ออารมณ์ของคำในเครื่องหมาย ัญประกาศนั้นด้วย โดยให้ความหมายว่าเป็นเรื่องที่ไม่ได้สำคัญอะไร เป็นเพียงเรื่องเล็กน้อยเท่านั้น

ผู้วิจัยศึกษาภาษาในกวีนิพนธ์รูปแบบใหม่ของ “นิวกลม” ผลการวิจัยมีดังนี้

1. ด้านการใช้คำ กวีจำเป็นต้องเลือกพินัยคำเพื่อให้เกิดความไพเราะ แสดงออกถึงความนึกคิดหรืออารมณ์ของกวี ซึ่งผู้วิจัยพบว่า “นิวกลม” เลือกประเภทของคำเรียงลำดับจากการปรากฏจำนวนมากไปหาน้อยดังนี้

1.1 การใช้คำความหมายตรง (Denotation)

การจากกันเป็นเรื่องเศร้า
 การไม่จากกัน
 เป็นไปไม่ได้

(สิ่งที่ค้นพบระหว่างนั่งเฉยเฉย: 24)

จากตัวอย่างข้างต้นพบการใช้คำที่สื่อความหมายโดยตรง ไม่มีความหมายโดยนัยแฝง ให้ความคิดทางด้านเดียวความหมายของคำแต่ละคำตรงตามความหมายหลักของพจนานุกรม ไม่มีลักษณะที่เด่นพิเศษ

1.2. การใช้คำภาษาต่างประเทศ (Foreign word)

เมื่อทุกอย่างสิ้นสุดลง
 ฉันรู้สึกเหมือนตัวเองเป็นต้น คริสต์มาส
 ในวันที่สี่สิบหกธันวาคม

(สิ่งที่ค้นพบระหว่างนั่งเฉยเฉย: 48)

จากตัวอย่างข้างต้นพบการใช้การใช้คำภาษาต่างประเทศ (คำทับศัพท์) เป็นคำที่มาจากภาษาอังกฤษ คำว่าคริสต์มาส เป็นคำที่มาจากภาษาอังกฤษว่า Christmas หมายถึง วันสมภพของพระเยซู การเลือกใช้คำ

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 8
 “Research 4.0 Innovation and Development SSRU’s 80th Anniversary”

ทับศัพท์ดังกล่าวแสดงถึงการเลือกใช้คำที่เข้าใจง่าย ไม่เน้นในเรื่องของระดับภาษาแต่ให้ความสำคัญกับการสื่อความหมาย

1.3. การใช้คำความหมายโดยนัย (Connotation)

เมื่อเธอสร้างกำแพง

จงอย่าลืมนะ

สร้างประตู

(สิ่งที่ค้นพบระหว่างนั่งเฉยเฉย: 54)

จากตัวอย่างข้างต้นพบการใช้คำที่มีความหมายโดยนัยในบทนี้คือคำว่า กำแพง คำความหมายตรงตามพจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 (2556: 124) ให้ความหมายว่าเครื่องกั้น เครื่องล้อม ที่ก่อด้วยอิฐ ดิน หรือหิน แต่ในบริบทนี้หมายถึง การปิดกั้นสิ่งต่างๆไม่ให้เข้ามาในชีวิต และคำว่า ประตู คำความหมายตรงตามพจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน 2554: 706 หมายถึง ช่องทางเข้าออกของบ้านเรือนมีบานเปิดปิดได้ แต่ในบริบทนี้ หมายถึง ทางออกหรือวิธีการแก้ปัญหา

1.4. การใช้คำนามธรรม

หญิงสาวหอบความเศร้าไปทิ้งทะเล

แต่คลื่นก็ซัดเซ

มันกลับคืนมา

(สิ่งที่ค้นพบระหว่างนั่งเฉยเฉย: 40)

จากตัวอย่างข้างต้นพบการใช้คำนามธรรม คำว่า ความเศร้า เป็นการใช้คำที่ให้ความรู้สึกทางด้านจิตใจรับรู้ถึงอารมณ์ของความทุกข์ใจไม่สามารถสัมผัสได้ทางประสาททั้ง 5 เมื่อใช้คู่กับคำว่า หอบ จึงทำให้เห็นภาพในเชิงปริมาณมากที่ชัดเจนขึ้น

1.5. การใช้คำแสดงอารมณ์

ร้องเถิด

ร้องให้ให้กับสิ่งที่เธอรัก

จงดีใจกับน้ำตานัน

ดีใจที่เธอได้รู้จักกับความรัก

(สิ่งที่ค้นพบระหว่างนั่งเฉยเฉย: 43)

จากตัวอย่างข้างต้นพบการใช้คำแสดงอารมณ์ในกวีนิพนธ์ข้างต้นคือคำว่า ร้องเถิด คำว่า เถิด เป็นคำประกอบท้ายกริยา แสดงความหมายเชิงอ่อนวอนชักจูง ซึ่งในที่นี้ก็แสดงออกถึงอารมณ์ที่เข้าใจความรู้สึกและคำว่า จงดีใจ คำว่า จง เป็นลักษณะของการสั่งให้กระทำ ในบริบทนี้จึงให้ความหมายได้ว่า ให้ดีใจกับการเสียน้ำตาเพราะความรักในครั้งนี้

2. **ด้านการใช้โวหาร** โวหารเป็นกลวิธีทางภาษาเพื่อให้บรรลุความมุ่งหมายของการใช้ภาษาในครั้งนั้น ผู้วิจัยพบว่า “นัยกลม” เลือกประเภทของโวหารเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 8
 “Research 4.0 Innovation and Development SSRU’s 80th Anniversary”

2.1 โฉนดอุปนิสัย

ถ้าเธอกำลังหาเหตุผลที่จะรัก
 นั้นแปลว่า
 เธอไม่ได้รัก

(สิ่งที่ค้นพบระหว่างนั่งเฉยเฉย: 63)

จากตัวอย่างข้างต้นพบการใช้โฉนดอุปนิสัยมาเป็นกลวิธีในการสื่อความคิด สามารถทราบความหมายเป็นนัยโดยมิได้กล่าวตามตรงที่สามารถเข้าใจได้ว่า ความรักไม่จำเป็นต้องมีเหตุผล การสรรหาเหตุผลมาประกอบความรักอาจไม่สามารถเรียกได้นั้นคือความรัก เพราะการรู้สึกรักเป็นเรื่องภายในจิตใจมิใช่สมอง

2.2 โฉนดย้าความย้าค่า

สิ่งที่แยยิ่งกว่าสถานการณ์ที่ย้าแย
 คือการที่เรา
 รู้สึกแยกับตัวเอง

(สิ่งที่ค้นพบระหว่างนั่งเฉยเฉย: 41)

จากตัวอย่างข้างต้นพบการใช้โฉนดย้าความย้าค่า แต่ในที่นี้เป็นลักษณะของการย้าค่า คำว่า แย เป็นการย้าเพื่อเน้นความหมายของคำในลักษณะที่ไม่พึงพอใจ ความรู้สึกที่ไม่ดี เน้นย้าเพื่อสร้างจุดเด่นให้แก่วีนิพนธ์

2.3 โฉนดอุปลักษณ์

ความเหงามเป็นเลขคี่

(สิ่งที่ค้นพบระหว่างนั่งเฉยเฉย: 47)

จากตัวอย่างข้างต้นมีการใช้โฉนดอุปลักษณ์ เป็นการเปรียบเทียบความเหงามกับเลขคี่ โดยใช้คำว่า เป็น มาเป็นตัวเปรียบเทียบสิ่งสองสิ่งแบบตรงไปตรงมาโดยใช้คุณสมบัติที่เหมือนกันบางประการมาเป็นตัวเปรียบเทียบกันนั้นคือ ความเหงาม เป็นลักษณะของความรู้สึกของคนที่ไม่มีความรู้สึก เช่นเดียวกับเลขคี่ ที่หมายถึงจำนวนเลขที่ไม่สามารถหารด้วย 2 ได้ลงตัว เป็นจำนวนเดียว

2.4 โฉนดปรพากย์

ก้อนน้ำแข่ง
หลงรัก
 ดวงอาทิตย์

(สิ่งที่ค้นพบระหว่างนั่งเฉยเฉย: 62)

จากตัวอย่างข้างต้นใช้โฉนดปรพากย์ คือ การนำสิ่งที่ไม่มีความรู้สึกนึกคิดเช่นเดียวกับมนุษย์ คือ ก้อนน้ำแข่งหลงรักพระอาทิตย์ ทั้งก้อนน้ำแข่ง และ พระอาทิตย์ ทั้งสองสิ่งเป็นสิ่งที่ไม่มีชีวิตไม่สามารถมีความรู้สึกได้ดังเช่นมนุษย์

2.5 โฉนดกระทู้คำถาม

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 8
“Research 4.0 Innovation and Development SSRU’s 80th Anniversary”

กุหลาบบานในความเงียบ

ความรัก

ไยต้องป่าวประกาศ

(สิ่งที่ค้นพบระหว่างนั่งเฉยเฉย: 63)

จากตัวอย่างข้างต้นใช้โวหารกระตุ้นใจโวหารกระตุ้นใจคำถาม ในวรรคที่สาม คำว่า ไย หมายถึง ทำไม, เหตุใด เป็นการแสดงคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ ถามเพียงเพื่อให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกถูกคิดเมื่ออ่านบทกวี แล้วเปรียบเทียบกับความเป็นจริงที่เกิดขึ้น

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษารูปแบบของกวีนิพนธ์รูปแบบใหม่ของ “น้อกลม” ผู้วิจัยพบว่ามัลักษณะรูปแบบอิสระ มีสัมผัสระหว่างวรรค ร้อยละ 63 ส่วนรูปแบบอิสระที่ไม่มีสัมผัสระหว่างวรรค ร้อยละ 37 ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากวีไม่เน้นรูปแบบตามฉันทลักษณ์เดิม แต่ให้ความสำคัญกับการใช้คำและโวหารภาพพจน์เพื่อแสดงแนวความคิดสื่ออารมณ์ความรู้สึก มากกว่าที่จะเน้นความไพเราะ เสียง และสัมผัสของบทกวี

ด้านภาษาแบ่งออกเป็นด้านการใช้คำ โดยเรียงลำดับจากคำที่พบมากไปน้อย ดังนี้ (1) การใช้คำความหมายตรง ร้อยละ 28.5 (2) การใช้คำภาษาต่างประเทศ ร้อยละ 27.5 (3) การใช้คำที่มีความหมายโดยนัย ร้อยละ 13 (4) การใช้คำนามธรรม ร้อยละ 12.5 (5) การใช้คำแสดงอารมณ์ ร้อยละ 6.5

จากการเรียงลำดับดังกล่าวแสดงให้เห็นว่ากวีเน้นการใช้คำที่เข้าใจง่าย ให้ความสำคัญกับการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกให้ออกมาชัดเจนตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ ส่วนด้านโวหารพบการใช้โวหารเรียงลำดับ ดังนี้ (1) โวหารอุปนัย ร้อยละ 41 (2) โวหารย้าความย้าคำ ร้อยละ 24 (3) โวหารอุปลักษณ์ ร้อยละ 16 (4) โวหารปรพากย์ ร้อยละ 15 (5) โวหารกระตุ้นใจคำถาม ร้อยละ 8.5 สังเกตได้ว่าโวหารอุปนัยนิยมใช้มากที่สุดแสดงให้เห็นว่ากวีใช้กลวิธีการถ่ายทอดที่แยบยล ไม่กล่าวตามตรงแต่สามารถเข้าใจในความหมายได้ โดยผู้อ่านสามารถเข้าใจความคิดของกวีโดยการผสมผสานประสบการณ์ เรื่องราว และเหตุการณ์ที่เคยพบมา ทำให้การสามารถเข้าใจตรงกันได้

จากการศึกษาด้านเนื้อหาพบว่ากวีนิพนธ์เป็นแนวพาฝัน เน้นการสื่ออารมณ์ความรู้สึกในเรื่องเกี่ยวกับความรักทั้งทุกข์และสุข สะท้อนให้เห็นความรักในแต่ละช่วงของชีวิต

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาลักษณะเสียงของพยัญชนะเพื่อการสื่ออารมณ์ในการเลือกใช้คำแสดงอารมณ์ในกวีนิพนธ์ของ “น้อกลม”
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างคำคมกับกวีนิพนธ์รูปแบบใหม่เพื่อหาข้อแตกต่างในกลวิธีทางภาษา

เอกสารอ้างอิง

ชำนาญ รัตเหตุภัย. (2519). สัมมนาการใช้ภาษาไทยปัจจุบัน. กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานครพิมพ์.

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 8
“Research 4.0 Innovation and Development SSRU’s 80th Anniversary”

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2541). เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาภาษาไทย 2 การ
ประพันธ์ไทย.

กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. (พิมพ์ครั้งที่ 2).

กรุงเทพมหานคร: ราชบัณฑิตยสถาน.

рінฤทัย สัจจพันธุ์. (2526). วรรณกรรมปัจจุบัน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สราวุธ เอ็งสวัสดิ์. (2557). กาลครั้งหนึ่งทุกสถานที่เคยมีความรัก. (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพฯ:

springbooks

_____. (2558). สิ่งที่ค้นพบระหว่างนั่งเฉยเฉย. กรุงเทพฯ: แพรวสำนักพิมพ์.